

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Escolteu cada vespre a les 22 h. des dels micròfons de Ràdio Girona, les emissions del diari parlat L'ESPURNA del P.O.U.M.

Segona Epoca. Any I. Núm. 37

Girona, dilluns, 28 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

LA CATALUNYA TREBALLADORA IMPULSA LA REVOLUCIÓ SOCIALISTA

GUIO

Unió de la classe obrera revolucionària

Marx digué: Treballadors de tot el món, uniu-vos! I amb aquest crit, el gran sociòleg, alludia a una classe universal. El proletariat mundial s'ha fet ressó d'aquest crit. L'obrer rus, com l'alemany; l'obrer xinès, com l'espanyol, comprenen prou bé que sols amb la unió dels treballadors resta assegurada la victòria de la classe. El pària de la societat de sempre i d'arreu, l'esclau que seguí Espartacus com l'esclau que marxa a la mort al compàs d'Els Fills del Poble" i la "Internacional", porta dintre la consigna sagrada de la unió. Marx no féu altra cosa que donar autoritat a aquesta necessitat de la classe oprimida, si vol assolir llur redempció. Unió. Mai restarà prou sòlida la paraula en el cor de tots els que lluiten per acabar amb el passat. Costa, potser, interpretar-la degudament. I confirmen el nostre dubte, els fets lamentables que ens ofereixen la incomprensió i la mala fe d'alguns sectors proletaris. Hi ha qui creu, segurament, que unió de treballadors significa convergència d'ideals polítics obreristes. I encara que hom tracti de definir rectament el concepte, no ens treuran la convicció que, en el fons, es preté assolir una unitat política, desplaçant aquells elements proletaris que són regits per diferents teories. Clar que argumenten, els que així actuen, que hi ha una massa obrera que té per guia una teoria revolucionària..., i que avui és inoportú i fins il·lusori, l'intentar seguir una trajectòria revolucionària.

I posats en aquest pla, la convivència és fa difícil; la unió es dificulta. La unió dels treballadors és compatible amb les ideologies polítiques llurs. L'esdevenidor serà solament de la classe obrera; triomfarà la classe, no el partit. Clar que la política que més faciliti aquesta victòria; aquella més classista, més revolucionària, s'imposarà a les masses. S'imposarà, fatalment.

I és aquesta política que avui invoca la unió; la unió, clar, de les masses obreres revolucionàries. Les que encara no creuen en la revolució; aquells que la defugen, no tenen perquè fer-la. Si no persegueixen cap finalitat d'immèdiata transcendència per a la classe oprimida, la unió és paraula buida d'objectiu.

Unió, doncs, de la classe obrera revolucionària per a conquerir el futur. — GRACIETA.

La magnitud imponent de l'acte d'ahir, a l'Olympia, palesa la vitalitat superadora del nostre partit.

La classe treballadora catalana fa via cap a la Revolució Socialista.

Sense perdre un sol minut, sense vacil·lacions i per damunt de totes les frenades que ens encarin.

El P.O.U.M. sotmetia, ahir, la seva tasca de govern al juí del poble autènticament revolucionari, per tal com és l'únic que pot exigir-nos comptes per la nostra actuació passada.

La significació cabdal del míting radica en la identitat absoluta entre els portantveus del nostre Partit i la immensa gernació que els escoltava.

Més de dos milers de persones restaren a peu dret, al carrer, davant la impossibilitat de penetrar a l'interior del grandios local, ple de gom a gom.

El P.O.U.M., foragitat del Govern per obra d'imposicions forasteres, assenyala va als treballadors de Catalunya quins eren els enemics encoberts de la unitat d'acció.

El moment actual constitueix una cruïlla transcendental en el curs de la Història.

Mai com avui no havíem viscut una etapa tant culminant en la lluita contra la burgesia.

Ens juguem el pervindre de la classe treballadora.

Frenar la Revolució, és perdre la Guerra.

El feixisme és la burgesia en rebel·lia. Cal, doncs, arrancar-li fins el darrer dels seus puntals.

Entossudir-se en conservar un estat de coses semblant al d'abans és minvar la moral combativa, al Front, i crear un clima enrairit i contrarrevolucionari, a Reraguarda.

El P.O.U.M. proclama, una vegada més, la seva consigna leninista: Guerra al Front; Revolució, a Reraguarda.

PERSPECTIVA

Ahir s'expressà en forma inequívoca la gran potencialitat del nostre Partit. L'Olimpia ha estat la llar de recolliment fratern de la gran família proletària, encarnada en el P. O. U. M. i la Joventut Comunista ibèrica

L'onada de difamacions i de calúmnies llançades com malediccions gitanes, damunt del nostre Partit ha estat contestada virilment. Com corresponia a un gran Partit revolucionari.

La posició maquiavèlica dels reformistes de Catalunya, ha quedat al descobert neta i clarament. Sense subterfugis de cap mena. La maniobra de baixa estofa dels socialistes grocs, ha estat presentada al poble treballador i revolucionari de Catalunya en forma descarnada.

Els homes representatius del nostre Partit, amb el cor tremant de passió, han dit a la gernació immensa, que com una onada d'entusiasme invaïa el local de l'Olimpia, tot allò que era necessari dir a l'opinió revolucionària perquè resplandís amb raigs vivíssims, l'estel de la veritat, conculcada i amenaçada fins ara, per tota una etapa d'indecorsitats pròpies dels temps nefastes de la monarquia.

El nostre partit, va patentitzar ahir,

que no és un grupet incontrolat, al qual s'ha de vigilar i millor que tot anihilar, com deia el senyor Comorera, sinó que és una gran força a tot Catalunya i que sap manifestar-se i produir-se amb la plenitud de la seva majoria d'edat.

Els 8.000 punys closos que s'enlairaren constantment com fuetades llançades al rostre dels mestres en l'art de la difamació, han posat de manifest quasi olímpicament, que malgrat el fang i llot llançat damunt l'edifici secular del nostre partit, aixecat a costa de sacrificis, de persecucions, d'empressonaments i d'exilis a terres estrangeres, sofertes amb estoïcitat pregona pels militants del P.O.U.M., no ha estat prou per cobrir-lo d'oprobri i de vergonya. L'efecte ha estat revertit. El fang i el llot han soterrat als que intentaren fer d'això llur arma política.

El P. O. U. M. pese a todos los pesares, ha estat, és i serà sempre, el Partit de la Revolució. El que pretengui atacar-lo amb la calúnnia i la difamació s'estrellarà contra la roca granítica de la seva línia de conducta, intransigenment classista, que és tant com dir, revolucionària.

WLADI.

ESPURNES

Consignes revolucionàries

Democràcia sindical

Els treballadors revolucionaris són uns acèrrims defensors de la democràcia obrera. Per mitjà de la democràcia interna dels sindicats, han d'eleger-se els dirigents dels mateixos. Les assemblees donen vida als sindicats. La crítica serena, reflexiva, moguda, els vigoritza. La tasca de fiscalització es fa més eficaç, i tot plegat redundà en benefici de la Revolució.

Els sindicats constitueixen el pivot damunt del qual descansa tot el pes dels transcendentalíssims aconteixements que es desenvolupen a la nostra terra. I aquests pivots han d'ésser fermes, sòlids i ben trempats.

Com s'aconseguirà això? D'una sola manera: celebrant freqüents assemblees, on tots els afiliats revolucionaris expressin lliurement la seva voluntat.

Trobem totalment desencertada la posició que algú manté, de considerar les assemblees perniciosos per a la bona marxa de les organitzacions. En aquests moments es necessita l'ajut de tots els revolucionaris, dels vertaders revolucionaris. No dels que ho són del 19 de juliol fins la data. Les aportacions i orientacions que aquests proporcionin, són sempre d'una gran vàlua. Els elements representatius de les organitzacions, inconscientment, solen fossilitzar-se, o quan menys mecanitzar-se en l'exercici de llur comès. Manca sovint l'esperó que acceleri i renovi llur funcionament.

Considerant això, és pel que el nostre partit adopta a aquest respecte, una posició clara i concreta: celebració d'assemblees generals de tots els treballadors revolucionaris. Enemic de líders, el P. O. U. M., es pronuncia per la més estricta democràcia sindical.

Amb la celebració d'assemblees no solament s'enforteixen els sindicats, sinó que els afiliats, al informar-se d'una manera directa i detallada de la marxa dels mateixos, agafen consciència de la gran importància que els sindicats revesteixen per a la causa de la Revolució.

La democràcia sindical és una consigna netament revolucionària, classista. Cap organisme que es digui defensor de la causa proletària, no pot deixar de defensar aquesta consigna.

El grandios míting del P. O. U. M. a l'Olympia

Ahir, a les onze del matí, tingué lloc a l'Olympia el míting que havia anunciat el P. O. U. M. L'acte es vegé extraordinàriament concorregut.

Presidí l'acte Rovira. Darrera de la taula dels oradors hi penjava un enorme drap amb l'efigie de Lenin.

Rovira saludà als militants del P. O. U. M. que lluiten al front. Tot seguit cedí la paraula a Solano.

SOLANO

Digué que parlava en nom de la Joventut Comunista Ibèrica. En nom d'aquesta joventut — digué — que està donant la seva sang generosa per la causa del proletariat i pel socialisme.

L'orador es declarà partidari d'anar a la formació d'un front de les joventuts revolucionàries obreres.

— En aquest front — digué no hi volem pas excloure la representació de la joventut petit burgesa. Sols volem que aquesta joventut, si és que vol formar part del nostre front, accepti la direcció obrera i la nostra posició revolucionària.

En acabar Solano el seu parlament fou molt aplaudit.

Després del parlament de Solano adreçà unes paraules a la multitud l'ex-diputat al Parlament anglès i membre de l'Independent Labour Party, Jennie Lee.

— Sento — va dir Jennie Lee — una alegria extraordinària en trobar-me entre vosaltres, que constituïu l'avantguarda de la revolució. Em dono compte que qui governa a Espanya són els que lluiten al front del combat, perquè estan assistits de la companyia de tot el poble i la compenetració de les dones que també saben morir a les línies de foc.

Relata que assistí, ahir, a l'enterrament d'un jove caigut per la causa. Llur mare aixecà el puny i digué: — Ha mort el meu fill i, si és precís, també joestic disposada a morir per la causa de la llibertat.

— Tots els espanyols estan construint ara la nova estructuració nacional per mitjà de la revolució, i el triomf d'aquesta, el vostre país ens donarà alè als anglesos per a fer la nostra.

— Esteu aprop del poder i el preneu

per a vosaltres i per a tots els treballadors del món. (Una enorme ovació acollí la traducció de Jennie Lee).

ARQUER

Començà dient que en un míting anterior havien dit que sense el P. O. U. M. no es podia governar.

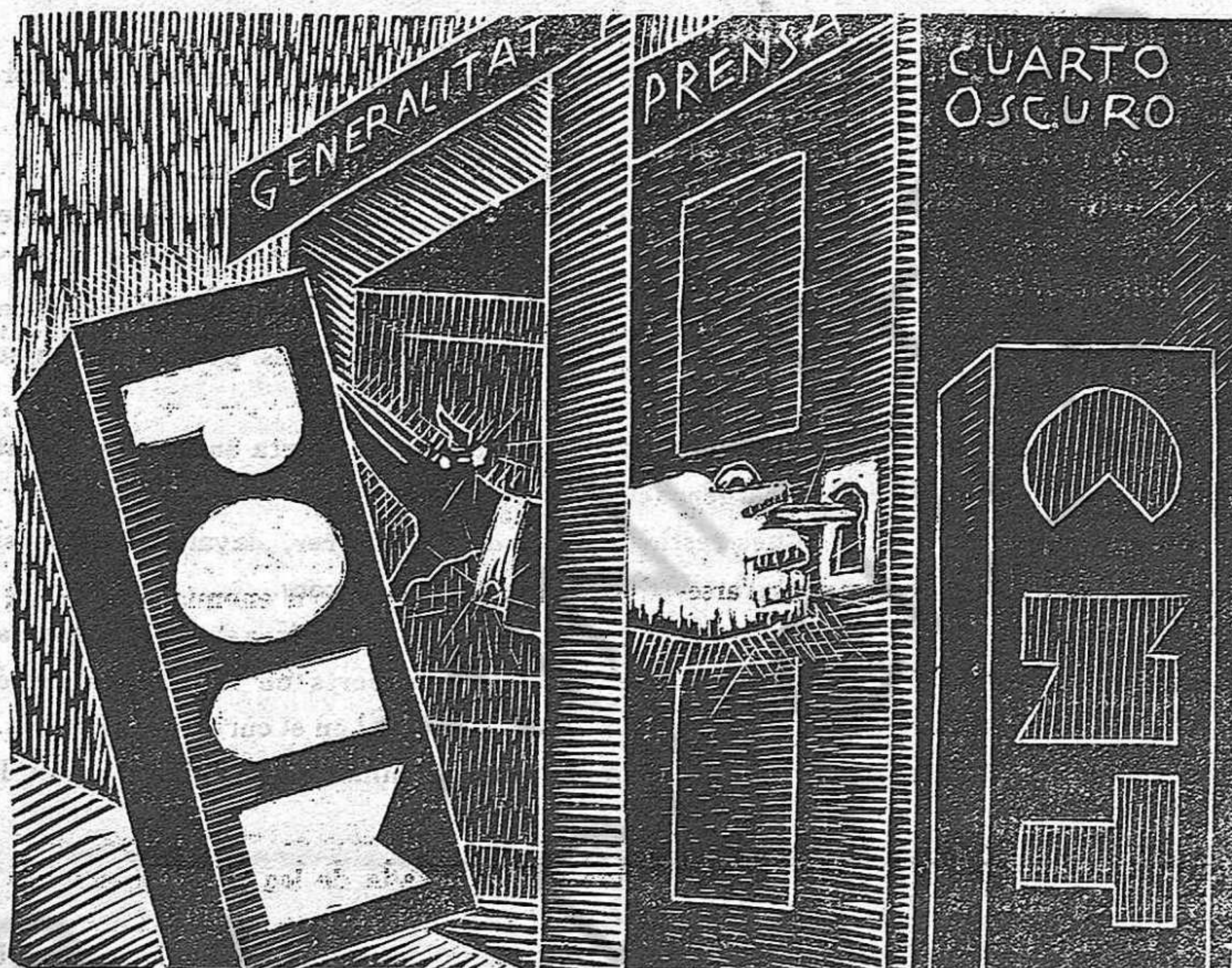
Ara — digué les realitats en vénen a donar la raó.

dora. Arquer demanà que es convoquin les assemblees de la U. G. T. per veure que pensen els treballadors que militen en aquesta central sindical dels seus homes dirigents.

Acabà dient que els homes del P. O. U. M. sabrien morir, si fos necessari, per la revolució socialista. Jordi Arquer fou calorosament ovacionat en acabar el seu parlament.

L'antifeixisme que no és revolucionari és contra-revolucionari

(Després de foragitar el P. O. U. M. de la Generalitat s'ha suspès el periòdic C. N. T. de Madrid)

Allí on vegeu escrit: "Primer guanyar la guerra després ja farem la revolució" llegiu: "Primer guanyar la guerra i al mateix temps ofegar la Revolució Socialista."

Arquer atacà durament a Comorera, de qui digué que no sentia la Revolució proletària.

Historià els esdeveniments polítics succeïts a Catalunya d'ençà de la proclamació de la República i volgué posar de manifest que en aquell temps els homes de l'actual P. S. U. traïren la classe treballadora.

GORKIN

Digué que la persecució de què era víctima el P. O. U. M. no era cap cosa nova en els anys de la història proletària. Lenin es veié calumniat i insultat, i, no obstant, Lenin triomfà, perquè Lenin, a Rússia, com nosaltres ací, representava la ve-

ditat i el vertader camí de la classe treballadora.

L'orador entrà a parlar de la qüestió internacional i digué que la política que havia seguit França, i en aquest cas era dir Blum, era una política d'afavoriment del feixisme. Si no hagués estat per aquesta política de Blum, el proletariat espanyol hauria pogut comptar amb les armes que necessitava, i avui el feixisme ja seria esclafat.

Referint-se als armistícis, digué que el P. O. U. M. no vol sentir parlar de pactes ni d'armistícis.

En finalitzar el seu parlament Gorkin escoltà una gran ovació.

NIN

Andreu Nin començà explicant la crisi passada de la Generalitat i els maneigs que menaren certs elements per tal d'eliminar-los del Govern. Digué que ells, encara que formessin part del Govern, volien tenir llibertat d'acció crítica. Llibertat d'acció que la causa del proletariat ens imposava, puix que per nosaltres allò més sagrat són els interessos de la classe treballadora.

Nin digué que no hi podia haver un Govern fort, com es pretenia, puix que la política que es feia era feble. Advocà per la formació d'un Govern format a base de la C. N. T. i el P. O. U. M.

Digué que ells no es deixarien eliminar i que seguirien el seu camí per forts que fossin els obstacles que els hi possessin. També es referí a l'organització de l'exèrcit, dient que no responia a les necessitats del proletariat. Nosaltres no volem que s'organitzi un exèrcit calcat de l'antic, explicà. L'exèrcit que tots els treballadors volem és l'exèrcit roig de la Revolució.

Nin acaba demanant la supressió dels Parlaments de la República i de Catalunya per anar a la constitució de les Assemblees de combatents, treballadors i camperols, que són les úniques que han de legislar la nostra vida política.

Andreu Nin fou ovacionat. La banda de música del P. O. U. M. interpretà "La Internacional", que fou corejada pel públic puny enlaire i dempeus.

Tot seguit es donà per acabat l'acte.

NOTICIARI

TRIBUNAL POPULAR

A les onze d'aquest matí, ha tingut lloc a l'Audiència d'aquesta ciutat, la vista de la causa contra els militars de la guarnició de Figueres que a continuació s'esmenten:

Ex-tinent coronel Agustí Monasterio Panyustos, els ex-alferes Francesc Jou Parés, Evarist Cots Frigola, Gonzàlez Gazules Gazules. Ex - Capità Alvar Villona Camps; Ex-tinent Eduard Capitan Ramon, Ex-alferes Domènec Tomàs Garismarch; ex-tinent Narcís Dias Romanyach; ex-capità Joan Asencio Ponseliz i ex-alferes Josep Uxó Julvé.

Presideix Marià Garcia Villas: Formen com a jurats Francesc Ventura, Antoni Ferrer. Manuel Llunià, Josep Sugraña, Pelai Juher, Josep Terradelles, Josep Pericot, Francesc Vilardell. Jurats suplents, Josep Carreras i Ramon Reixach. Actua de fiscal el camarada Martínez.

El Secretari dona lectura a la ponència document soldats de Licera Batalló Chicalana núm. 1.

S'ha pres declaració als encartats, els quals han manifestat que, malgrat tot,

eren republicans. S'excusen en l'obediència deguda als seus superiors.

A la una de la tarda, s'ha suspès la vista, per continuar-la a les quatre.

Nota del Conseller Municipal de Cultura.

El Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ha fet pública amb el fi de col·laborar a la Setmana de l'Infant la següent Ordre-Circular:

Primer: Tots els mestres de les Escoles de Catalunya, en els dies que resten de l'any que som, explicaran a llurs alumnes els deures de solidaritat humana que ens porten a rebre i atendre els refugiats d'altres terres d'Espanya a la nostra pàtria; la significació de la guerra civil, que els faciosos han promogut sacrificant dones i infants; el sentit del nostre moviment social com un esforç per a una organització col·lectiva més justa, en la qual tots els infants puguin rebre instrucció i tinguin la salut i la joia de viure amb fe en el pervindre de la Catalunya. Aquestes converses allunyan tota idea partidista i totes

les imatges i al·lusions que puguin desvetllar en la imaginació dels infants el daler de la guerra i els instints de venjança, puix que la victòria ha d'ésser obra de la fe en el nostre destí i del sentiment del deure i no el triomf de l'esperit de revenja.

Segon: Els mestres de les Escoles de Catalunya procuraran obtenir la cooperació moral i material de llurs alumnes en la Setmana de l'Infant, la finalitat de la qual és el lliurament de joguines als infants refugiats, als orfes i fills de combatents i als internats en establiments d'Assistència Social, a fi de que el començament del nou any tingui una nova i joiosa significació, plena d'esperança i d'optimisme, per als nens i nenes que pateixen les conseqüències de la guerra civil.

Tercer: Els mestres posaran a disposició d'aquesta Conselleria els donatius rebuts per tal d'ésser lliurats a les delegacions que oportunament seran designades.

Es va avinent a tots els productors de les inter-comarques el següent:

Fer a procedir a la legalització de la col·lectivització de les terres s'haurà de dirigir tothom al company Enginyer Jaume Pons i Grau, Delegat de la Conselleria d'Agricultura, Carrer de la Neu, d'aquesta

ciutat de Girona, on abans hi estava instal·lada la Cambra Agrícola.

Generalitat de Catalunya

COMISSARIA DE GIRONA

INTERVENCIÓ

Es posa en coneixement dels interessats, que el senyor Ordenador de Pagaments ha senyalat per al dia 28 del present mes i successius els següents proveïdors de les Cases d'Assistència, mes d'Agost:

Hospital de les Comarques Gironines: Carnisseria Juandó, 4.124'24 pessetes; Miquel Soler, 1.257'75; Lleters de Girona, 3.735; Eusebi Turon, 768; Joaquim Soler, 538; J. Cruz i Comp.^a, 267'50; Joaquim Bosch, 1.156; Agustí Corominas, 160'98; Bernat Oliverae, 1.001'95; Joaquim Boxa i Coll, 271'50; S. A. Rexach, 535'50; A. Vilà Nogareda, 1.042'70; Esteve Casas, 324; Vda. de Joan Carreras, 215'40; Jaume Brugués, 1.060; Victor Auguet, 1.138'50; Joan Garriga, 1.415'94; Maria Pla, 31'45; Francesc Auguet (fustes), 120'35; Ignasi Servitja, 627'45; Jaume Martínez, 502'50; Companyia General de Carbones, 1.359'82; Emili Pont, 200; Joan Riu, 165'50; Ramon Burguet, 239; Joaquim Bordas, 57; Joan Melendez, 231'50; Antoni Perich, 30'10; Francesc Font, 61'65; Adroñer Germans, 11'40;

Demà, el Govern de la Generalitat celebrarà un Consell Extraordinari, que ha despertat indescriptible expectació

França i Anglaterra ajudaran econòmicament a Alemanya si Hitler retira els seus voluntaris a Espanya

La nostra aviació ha bombardejat l'Arsenal de Cádiz

BARCELONA

Comunicat del Conseller de Defensa A. S. E. el President de Catalunya

Sector d'Alt Aragó i Osca. — Lleugers tiroteigs a la zona de Boltanya, sense conseqüències per la nostra part, causant baixes a l'enemic. A Robles les nostres avançades feren foc de metralladora sobre unes patrulles de reconeixement enemigues.

Sector Bujaraloz. — La nostra artilleria atacà Quintó, sense que fos contestada per l'enemic.

Sector Casp. — Les nostres posicions han sostingut foc amb l'enemic, i hom s'ha llançat en alguns punts per a millorar posicions.

Sector Montalban. — L'enemic ha pressionat sobre el front de Viver del Río, on ha estat rebutjat i se li han causat forces baixes.

Consell extraordinari

Barcelona (2 tarda). — En visitar els periodistes el Sr. Terradelles, s'han trobat amb el seu secretari, Sr. Ubach, el qual ha manifestat que havia estat convoçat un Consell extraordinari del Govern de la Generalitat, per a demà, a la tarda.

Preguntat per les causes que han motivat aquesta convocatòria, ha manifestat que era de suma discreció el callar-se-les.

Ha arribat el Sr. Irujo

Barcelona (2 tarda). — Ha arribat el ministre vasc, Sr. Irujo, que ha visitat la tomba del primer President de Catalunya, senyor Francesc Macià, depositant un gran ramell de flors.

Premi Maragall

Barcelona (2 tarda). — Ha estat concedit el premi Joan Maragall, d'enguany, al eximí escriptor Agustí Esclassans.

El matí del Sr. Companys

Barcelona (2 tarda). — El Sr. Companys ha passat el matí al seu despatx. Ha rebut la visita del Cap del 19 terç de la Guàrdia Nacional Republicana, Sr. Escobar; del exministre, Sr. Giral; del senyor Soler, de la Conselleria de Defensa, i del Sr. Pinilla, President del Tribunal Popular, n.º 2, de Barcelona.

Madrid

«Ales Roges»

Madrid (4 tarda). — La nostra aviació ha desenvolupat gran activitat en tots els sectors, especialment, a Cádiz, on ha bombardejat l'arsenal, i a Teruel, on ha destruït les posicions enemigues del Cementiri de Santa Bàrbara.

Atac a Osera

Madrid (4 tarda). — L'enemic ha atacat violentment el barri d'Osera; però les forces republicanes han refusat l'embranchida enemiga amb un furios contraatac.

Bombardeig de Santander

Madrid (4 tarda). — La criminal aviació feixista continua les seves malvestats a les poblacions obertes.

Avui, en fou la víctima Santander, on els Junkers i Caproni metrallaren dones i criatures.

La població civil, malgrat tot, servà una gran presència d'esperit.

Comunicats Oficials El de Marina i Aire

Front de Terol. — Secundant les operacions iniciades avui en aquest sector, alguns avions de bombardeig, protegits per caces, realitzaren a primeres hores del matí d'avui un fort atac contra Carrion i un altre contra les bateries emplaçades al nord de Terol, així com als cims del cementiri de Santa Bàrbara i Manzueto. Bombardejaren algunes cases fortificades de les línies enemigues i cementiri de Santa Bàrbara, i quan acabaven aquesta operació aparegueren quatre avions de caça enemigues, contra els quals es llançaren els nostres, entaulant combat i fent caure dos aparells Heinkel de l'esquadreta facciosa. Més al nord bombardejaren les posicions enemigues del port d'Escandon, Muelas de Villastar i Campillo de Campos, així com les carreteres que surten de Terol. Els caces que protegien aquesta operació baixaren damunt l'aeròdrom enemic de Conclud i acribillaren amb dispars de metralladora quatre avions que hi havia.

Front de Madrid. — Damunt la capital i els seus voltants s'efectuaren sense novetat diferents vols de vigilància i reconeixement. Una esquadreta de caça baixà fins a poca alçada de les línies enemigues del front de Guadalajara, metrallant-les.

Sector del Nord. — Activitat de les nostres esquadretes, que sortiren a trobar set "Broguet" enemics, els quals refugiren el combat internant-se entre els núvols. Foren bombardejades les posicions enemigues d'Elgoibar i Plasència, sobre les quals foren tirades trenta-quatre bombes.

Sector del Sur. — Una esquadreta de bimotors bombardejà amb intensitat les edificacions de la fàbrica d'artilleria anexas als arsenals de Cádiz.

ESTRANGER

Concessions anglo-alemanyes

Berlin (4 tarda). — Als cercles polítics d'aquesta capital es rumoreja la possibilitat d'una ajuda econòmica anglesa a canvi de la retirada dels voluntaris alemanys desembarcats a Espanya.

Un galvanitzat

Nova York (4 tarda). — Ha sortit via Espanya, l'ex-ministre de la República, Marcellí Domingo.

El probable acord sobre el Mediterrà

París. — El corresponsal a Roma del *Paris-Soir* dona precisions referents a l'acord italo-britànic, que, en resum, és concreta en els següents punts:

Primer. — Afirmació dels interessos recíprocs d'Anglaterra i Itàlia al Mediterrà.

Segon. — Afirmació del respecte a la llibertat de sortida i entrada a aquest mar.

Tercer. — Compromís de mantenir la pau per tots els mitjans i en totes les circumstàncies.

Quart. — Compromís mutu de respectar l'*statu quo* mediterrani, declinant ambdues potències tota temptativa d'engrandiment territorial d'Itàlia, sense cap pretensió sobre el mar Egeu, Iugoeslàvia i les Balears.

Cinquè. — Establir en el seu lloc certes qüestions com els incidents mediterranis de la guerra civil espanyola.

En l'acord no es parlarà ni de la força naval i aèria, ni del tonatge, ni de zones d'influència.

Grasas y Jabones, 48; Tomàs Torres, 239'20; Caballé i Figueres, 449'20; J. Martí Rotllan, 425'25; Uralita S. A., 37'25; M. Sara-sa, 6'85; Energia Elèctrica de Catalunya, 2.702'26; Manuel Dedeu, 79'15; Josep Campistol, 200; Joaquim Vinyals, 80; Farmàcia Ribas, 225'50; «Saga», 209; Ignasi Servitja, 184; Joaquim Riu, 83; Magatzems A. Boher, 73; Miquel Ribugent, 316'25; Joan Casellas, 1.747; J. Martí Rotllan, 124'50; Transports Frigola, 36'50; Josep Campistol, 201'25; Joaquim Vinyals, 160.

(Continuarà)

LA DIADA DE L'INFANT REFUGIAT, AMB MOTIU DE LA SUBSCRIPCIÓ PRO-INFANCIA OBRERA, ENCARREGADA A RADIO GIRONA.

Amb l'ajornament de la Diada de l'Infant Refugiat per al dia 10 de Gener pròxim, degut a l'expedició que ha fet a Madrid, la Comissió PRO-INFANCIA OBRERA, vé a iniciar-se la possibilitat de celebrar un gran acte musical, que l'Emissora Gironina i Pro Infància Obrera, oferirien en regreïment a tot Girona i comarques pel concurs prestat a la campanya a profit dels petits refugiats.

I això no seria pas una festa més, sinó solament, complir estrictament amb el desig de tots els nens i nenes que tenim a la capital, els quals volen provar el seu efecte per als ciutadans que amb tanta estimació els hahn acollit.

Aquesta seria una bella cloenda dels actes que dedicarem als infants refugiats a la nostra

terra i que ells ens ofrenarien a tots els gironins, ja que fa dies freturen per remerciar-nos amb una cosa seva. De manera que només procurarem fer viable una idea profundament sentida pels nostres petits refugiats.

Sembla que podrem escoltar la majoria dels elements vocals i instrumentals més destacats a la nostra ciutat i també la quasi totalitat de la Orquestra Simfònica de Girona.

Quelcom que despertarà, si cap, encara més, la nostra sensibilitat afectiva per aquests nens i nenes que saben homenatjar la Catalunya germana de tots els pobles Ibèrics que lluiten per la Llibertat i la Justícia Social i per la qual han caigut els seus abnegats pares.

Com que encara hem de portar a cap la Diada de l'Infant Refugiat, temps de sobra hi haurà per a assabentar-nos del que abans hem esmentat i també del que més concretament es refereix, a la tant repetida però ja ara cobejada, Diada de l'Infant Refugiat, organitzada per RADIO GIRONA, d'acord amb la Junta de Pro Infància Obrera, i a la qual s'hi ha adherit tota la nostra ciutat.

Veiem amb il·lusió com res mancarà el dia 10 de Gener, per al dinar extraordinari amb que obsequiarem als petits refugiats de totes les comarques gironines. Tampoc mancaran les joguines, per les quals primer, certament, haviem temut, ja que seran per ells la millor penyora de la nostra estimació.

A la Emissora de RADIO GIRONA, s'espera el teu ajud, gironí, i els de tots els que viviu a les comarques.

Ja sabeu com també totes les institucions

oficials, han fet seu el propòsit de celebrar una diada dedicada als infants refugiats. Tots hem constatat, com abans de donar forma oficial la Generalitat i el Consell Municipal a la Setmana de l'Infant, s'havia popularitzat a Girona la "Diada de l'Infant Refugiat", que no substituïa res, i ben al contrari, ens emplaçava a complir amb un elevat deure humanitari i de tot bon antifeixista. Ara que tots la comprenen aquesta necessitat de la Diada de l'Infant Refugiat, dedicada *tota entera, solament* als petits refugiats, no deixem de col·laborar-hi amb el nostre esforç i oferint les iniciatives de RADIO GIRONA o bé a Pro Infància Obrera, doncs be mereixen molt més la nostra generositat els nens i nenes que han sofert, que no pas els nostres mateixos fills els quals ja gosen dels nostres cuidados. Aquell dia tots ens sentirem més dignes d'haver fet possible la Diada de l'Infant Refugiat. Això és el que no podiem oblidar.

Ara més que mai, avant per la Diada de l'Infant Refugiat que, repetim tindrà lloc el dia 10 de Gener del 1937. Heu's ací un bon motiu per a clourer a Girona la Setmana de l'Infant, que es celebrarà a tot Catalunya. Quan tots els petits gironins hauran estat obsequiats, la farà encara més simpàtica la nostra gran Diada dedicada a tots els nens i nenes refugiats de les comarques gironines, els quals es trobaran en el dinar que els hi oferirem aquell segon diumenge de l'any vinent, i de quina jornada en servaran un bell record.

JACINT CARRERAS

Cens econòmic de Catalunya

Per ordre del Conseller d'Economia, el Departament Tècnic d'Indústria està realitzant el Cens Econòmic de Catalunya, a quin efecte, i per a recollir les dades que encara falten està enviant a les Empreses que no l'han presentat, el full que han d'omplir per a la formació de dit Cens.

Aquests fulls es remetent pel Departament Tècnic directament a les Empreses a la població de Girona, i als Ajuntaments (Consellers Regidors d'Economia) a les altres poblacions de les comarques gironines.

Amb aquest motiu el Conseller d'Economia de la Generalitat prega a tots els Consellers-Regidors, de tots els municipis que tinguin especial cura de què els fulls que rebran arribin a totes les Empreses i industrials residents a la població, col·laborant així en aquesta tasca que respon a la imperiosa necessitat, en què es troba la Generalitat de Catalunya de disposar de totes les dades que li permetran tenir un coneixement el més exacte possible de la situació industrial i comercial de la nostra terra i amb aquests elements podrà orientar millor l'organització econòmica del país, doncs una de les bases fonamentals per a poguer-ho fer, és la possessió d'una bona estadística.

Així mateix, hom prega als companys carterers que posin tot el seu cel en el ràpid repartiment dels impresos per a dit Cens, que coneixeran per què tots ells van en sobres senyalats amb les paraules "Cens Econòmic de Catalunya".

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. —TELÉ. 206—
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

El menxevisme; enfermetat burocràtica del socialisme

Quan era jove, recordo que estimava la idea froebeliàna que «L'home és bo per naturalesa» pel sol fet d'atemptar contra el dogmatisme bíblic. Avui, però, deixant apart aquestes raons metafísiques, la ciència ens diu com hi ha tres factors preponderants que menen l'activitat humana: el sexe, la por i la fam.

Així les coses, dos homes de idèntica ideologia, són en el fons enemics.

La única solució per a què puguin conviure els enemics humans de semblant pensar, ha d'ésser a base de l'establiment entre ells d'una vertadera Democràcia.

Quan es produeix una revolució triomfant, sigui del caire que sigui, succeeix que l'organització o organitzacions que la portaren a cap, es troben davant d'una massa que estigüé al marge, la qual s'ha d'assimilar o d'eliminar, ja econòmicament, ja físicament, però la Revolució que és generosa, perquè predisposa a això el triomf, acaba a la llarga per assimilar un tant per cent considerable de individus, alguns dels quals—els que tenint una resta de simpatia pel moviment es mantingueren allunyats del mateix—entren de ple dins les organitzacions triomfants.

Després d'això els núvols de la discòrdia i de la descomposició planen damunt la vida de l'organització, del sindicat, ja que va prenent peu la realitat monstruosa d'una aliança entre alguns dels dirigents del moviment, que mai solen coincidir amb els fundadors i herois del mateix, que tal com fa remarcar Lenin a «L'Estat i la Revolució» se'ls fa objecte d'un culte hipòcrita per tal de bastardejar les seves doctrines; i els arribistes que grimpen pels llocs de comandament, establint uns i altres la «Union Sacrée», mitjançant la qual el Dictador vetlla pels seus buròcrates que han d'assegurar-li la permanència en el seu lloc privilegiat.

Abatuda la democràcia interna que fou piados escalf de l'organització a les hores punyents de dolor i d'angoixa, la Revolució para en sec, quan no fa marxa enrera; deixa d'ésser un fet per a convertir-se en una idea, el menxevisme és això: Buscar fórmules que permetin parlar de Revolució, sens fer viable, però, el camí pel qual pugui produir-se.

El menxevic, aclaparant en els primers moments en què ha estat superat, redreça tot seguit la seva testa de reptil i amb la seva agilitat característica grimpa a un recés burocràtic i des d'allí continua desenrotllant la seva tàctica peculiar: «Resoldre el seu problema de la vida fent malabarismes amb el mot *Revolució*, a ell dedica la seva vida, però per mantenir-se en la seva posició, ha de combatre contra aquells que pretenen transformar la idea, el mot, en una *Realitat*; per això diu Max Eastman que «el menxevic no és hipòcrita, és un ésser molt més complex i més perillós: és *Menxevic*».

Així doncs, un sol viarany ens resta per seguir: Democràcia interna entre els militants de la vella guàrdia; Dictadura, control damunt els elements tot just arribats; Burocràcia mai; la Psicologia i el Psicoanàlisi ens demostren a bastament com aquells factors determinats de l'activitat humana prenen proporcions esfèriques en el buròcrata. Per damunt dels buròcrates les consignes de Lenin. Per altra part, tenim la història. La Història i la Psicologia han de substituir a la Metafísica marxista en la nova ciència de la Revolució que definitivament forjà Lenin.

La Història ens diu com la religió del foc de Zarathustra, degenerà en les aberracions dels magus caldeus-buròcrates de l'organització—com la doctrina de la supressió del dolor de Buda es converteix en un comerç dels lames—altra mena de buròcrates—com ha estat possible que del «Sermó cristià de la Muntanya» se'n fes un negoci de milions que en tumultuosa allau volen vers la Roma dels Papes, primer buròcrata de l'organització—que compré cocotes de bon preu i ajuda als feixistes. Finalment, veiem la vida floreixent dels municipis romans, degenerar quan mort la democràcia municipal, substituïda per la burocràcia en forma de llegats de l'Emperador.

Així doncs, burocràcia i menxevisme, són la cara i creu d'una mateixa medalla i hem de lluitar, companys del POUM, sigui allà on sigui contra aquesta plaga de la Revolució. I per si algun menxevic ens volés dir que llegíem l'obra del més gran bolxevic «L'extremisme, enfermetat infantil del Comunisme» amb la qual cosa volen demostrar-nos que Lenin anava contra els leninistes, ací va «El menxevisme, enfermetat burocràtica del Socialisme».

ESPARTACUS

Edificació socialista

La Revolució de cara a la infància

Els propietaris, amos absoluts de la vida dels pobles, van transformant llur fesonomia. Un aspecte nou van agafant. Apertura de carreteres donant una modernitat a l'entrada, arranjamant del paviment, conducció d'aigües, i... una cosa importantíssima: edificació de noves escoles. Si. Es un fet abastament constatat per tothom. Les energies múltiples de la classe explotada, en funcions de creació constant. L'esperit transformador dels pobles, esclafat per segles i més segles d'opressió, troba avui camí desbroçat pel seu expansionament. El dogal de ferro s'ha trencat i els habitants del llogaret s'afanyen en la preparació de l'escenari on desitgen realitzar-hi una vida plena.

Indubtablement que abans del 19 de juliol el millor edifici de cada llogaret era l'església. La superstició i l'engany, endomassats i il·luminats

per dotzenes de ciris. Llumenetes esquifides en mig de les tenebres esgarrifoses. Palaus on la maldat hi era perdonada, i la hipocresia hi rebia homenatge. I avui, amb joia immensa, veiem com aquestes catacumbes de corrupció de les ànimes, han sofert l'acció de la piqueta demolidora, o les flamarades del foc purificador.

Uns nous palaus van sorgint. Uns palaus per a les flors de la Humanitat. Magnífiques casones pels nens. Llars espaioses i còmodes per a les futures generacions. La revolució pensa amb els infants. El proletariat, en mig del fragor de la lluita no oblidà als forjadors d'una nova societat. Sofreixen i moren els obrers i els camperols entre el fang i la pluja, i no obliden que uns fillets necessiten viure la vida llur. Tot un poble en peu de guerra que acarona a la infància.

I els pobles experimenten aquesta metamor-

La Delegació d'Economia de la Generalitat de Catalunya de la Regió II al poble productiu d'aquestes Comarques.

Tu, company obrer, que has aportat el teu esforç en la Revolució Social gegantina que tenim la sort de viure, has d'ajudar-nos també a consolidar-la. La teva col·laboració, que no és fàcil ni planera, ha d'ésser constant i permanent. Pensa que estem forjant un món nou i que cada minut de la Revolució és or.

El Consell de la Generalitat, que interpreta i representa fidelment l'esperit federalista del nostre poble, va plasmar la vostra victòria de ressorgiment social, la vostra aspiració admirable, en Decrets que s'han de complir si volem que l'èxit coroni la marxa gloriosa de la Revolució.

Endegar és quelcom més difícil que iniciar.

La iniciativa neix en un moment embrionari.

La constància, la fermesa i el sacrifici han de completar la resta.

Seguint els impulsos regeneradors del teu interior, en els rudiments de la guerra que ens ha estat imposada per la força de les circumstàncies, albirares ben clarament que l'hora de la teva emancipació integral havia sonat.

Has enderrocat els tres puntals que t'ofegaven: El militarisme, el clericalisme i el capitalisme.

El capitalisme era l'element parasitari cabdal de la teva explotació. Tu t'apropiaves de les fàbriques, dels gèneres, dels comptes, etc., etc. Ara cal que tu ho explotis en benefici de l'economia del nostre país, que ho és en benefici de tots. Això que ara està a les teves mans, convé que doni un resultat més falaguer i un major rendiment, el màxim possible.

El Decret de col·lectivitzacions legalitza la teva actuació revolucionària i t'assenyala el camí a emprendre.

Acatar, doncs, aquesta disposició pri-

merament, i després a explotar-ho tot amb èxit.

A menys que es tracti d'Empreses deficitàries, com és de suposar, no és admissible que les col·lectivitzacions mermin el fons comú, com resulta d'aplicar els préstecs rebuts de la Caixa de la Generalitat a pagaments de salaris. Els préstecs que avui facilita la Generalitat i properament la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial, en vies de creació, que serà la dipositària dels resultats beneficiaris de les col·lectivitzacions, ha d'ésser per a millorar la maquinària, ampliació de locals, estudis tècnics, subvenció a totes les indústries i comerços mancats de recursos, etc., etc.

Continuar amb Empreses deficitàries, fóra la ruina econòmica de Catalunya, mirall avui del món per la superestructura de tipus socialista integral que està creant i a l'uníson, sector d'Espanya preeminent i punt de partida de la propera revolució mundial.

Obrers, sou els copartípeps i els artífexs d'aquesta obra magna. El món ens contempla.

Treballem acuradament; produim el que sigui necessari; avancem sense mirar enrera; no admetem el fracàs de l'obra que tots havem emprès. El fracàs nostre, fóra el fracàs del món i la supervivència de l'Edat Mitjana.

Obrer: Aquesta Delegació d'Economia t'ajudarà i t'acompanyarà on sigui per assolir la victòria. Fes-te dig-ne d'ella. Pensa que l'enderrocament de la burgesia és definitiu i que les col·lectivitzacions es fan en benefici de la Societat. Jamai en benefici particular, como així ho creuen alguns irresponsables aferrats al passat.

La Revolució exigeix que les empreses siguin dirigides per homes que sentin la responsabilitat del moment. No per homes egoïstes, incapaços i insolvents.

Endavant, per la Revolució i la Humanitat

La «Diada de l'Infant Refugit» que dedicarem als nens i nenes que tenim a les nostres comarques, serà la més bella jornada viscuda pels gironins, ja que comptarà la col·laboració de tothom. *Ràdio Girona i Pro-Infància Obrera us ho agrairan.*

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!

fosi altament significativa i confortadora. Pas a les noves generacions. Protecció ilimitada al saber i a la cultura. Jardins, sol, aigua.

Mentre els uns defensen la Llibertat a les trinxeres, els altres afermen la Llibertat en el conreu de les mentalitats novelles. Mentre la sang tenyeix de roig els sacs terrers, a la rera-guarda, una mainada que juga i apren, que s'enforteix i viu feliç. Seguretat d'una classe en els seus destins històrics. Tremp en la lluita i fermesa en la Revolució. Alliberament del sòl esclau i preparació d'un clima purificat per tal d'obtenir els autèntics fills de la Revolució.

El nostre poble, lliure de cadenes es mostra incansable. Sap ben bé perquè lluita. En palpa les conseqüències immediates. La rebellia interna dels treballadors d'Ibèria és d'una immensa

força explosiva, destructora. La consciència del seu deure de classe li comunica una formidable capacitat constructiva.

El poble, amb aquest daler de construcció d'escoles, indica fins a quin punt estima la cultura. Si l'escola era postergada es devia a què a la classe dominant li feia nosa. El monopoli de l'ensenyança, ja no consentiran més els obrers i els pagesos explotats i expoliats. Ben clar ho diuen aquests edificis esplèndids que tot seguit ensenyen als companys visitants. Edificis blancs com la puresa de les ànimes que abriguen, i ben airejats, per tal que en la pensa de les mateixes no hi quedi el més lleu sediment de l'antiga i hipòcrita societat burgesa.

PLANELLA

Ja assistiu a les classes d'Esperanto que es donen diàriament al local del P. O. U. M. a les 8 del vespre?